

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік	20 кор.
на пів року	10 кор.
на чверть року	5 кор.
на місяць	1-70 кор.

За границею:

на цілий рік	16 рублів
або 36 франків	
на пів року	8 рублів
або 18 франків	

Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вичеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — з Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані візьмі від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Військовий закон в світлі чисел.

(+) На дневнім порядку австрійської посольської палати стоїть між іншими правительственними пропозиціями військовий закон (рівночасно і в угорськїм соїмі), над котрим і в дневникарстві, і на зборах, і в клюбах ведуть вже від кількох місяців велику живу розправу і виголошують проти него всякі більше або менше популярні оклики. Сими днями знов відпоручники всяких парламентарних клюбів австрійських вели переговори з міністром краввої оборони, а в Угорщині, як ми недавно писали, дійшло до непорозуміння між міністром-президентом Сельом а президентом угорського соїму гр. Апонім, яке вже мали щасливо поладити.

Цікаво отже буде розглянути сю пропозицію в світлі чисел і порівнати з тим аргументи противників сеї пропозиції. Щоби оцінити досяглість сеї пропозиції, треба мати на тямці сю грозу для європейського мпра, яка кожної весни виступає з Балканського півострова, а сего року тим яркїше проявляє ся вже тепер македонськими подїями. Сї обставини приневолїли військову управу австро-угорську подумати про таке вистаченє артилерїї, яке відповідало би новочасним вимогам і не ставило Австро-Угорщину позаду навіть таких малих держав, як Румунїя і Сербїя. Тимто вторїчні делегації ухвалили ввести замість старих армат нові полевї і гірські армати, з услївєм, що рада державна і угорський соїм ухвалють помноженє рекрутів, потрібних для обслуговування сїх армат, як і нових воєнних кораблів. На тих потребах і вимогах опирає ся тепер військова пропозиція внесена в обидвох парламентах монархїї.

Проти сеї пропозиції виступають єї противники з чотирох причин: фїнансових, соціальних, економічних і національно-полїтичних. З фїнансового боку зазначають, що населенє не може або лише з великим трудом може двигати такі тягарі, як помноженє числа рекрутів, але коли порівнаємо військові видатки (на військо, кравву оборону і маринарку), то побачимо з найновїших виказів статистичних, що на одного населенця Австро-Угорщини пересїчно припадає річно видаток 9-3 К, коли в Росїї припадає на одну голову 9-4 К, в зруйнованій економічно Іспанїї понад 10 К, а в Італїї 11-4 К. Отже в дійсности обтяженє одного населенця в Австро-Угорщині є менше, як в згаданих державах, яких економічне положенє що найменше не є світлїше від Австро-Угорщини. Особливо в Угорщині виступають остро проти фїнансового обтяженя і зате гр. Апонї вимагає політичних, державноправних і культурних уступок. Але щож показує статистика? Із спільних видатків державних обидвох половиць монархїї припадає від кожної ко-

рони лише 16 проц. (т. є 16 гелерів) на військо, а іменно на Австрію припадає з кожної корони 11-2, на Угрі 4-8 гел., коли тимчасом дрібні балканські держави поносять значтїйші видатки, як Угорщина на спільне військо.

Видатки вимагані військовою пропозицією задля помноженя рекрутів на 1903. р. ухвалили вже вторїк спільні делегації, як вже сказано, а коли стан спільного війська початим в 1903. помноженєм рекрутів дійде в 1906. р. до найвїсшої висоти, буде виносити видаток одной голови на військо 9-7 К, отже навіть не досягне сеї висоти в 1906. р., яку в Іспанїї осягнено вже 1901. р. Отже хоч видаток на голову піднесе ся о 0-4 К, то гр. Апонї вимагає за се мадьяризації армії залїтавської і такого розкладу доповняючих військових округів для Залїтавії, щоби лише мадьярщина в них гомонїла. Крім того не сьміє стати офіцером в угорськїй армії такий, що не вмїє по мадьярски. Так само не мають бути австрійські горожани іменовані офіцерами в угорськїй армії, а угорські полки не можуть бути переміщувані до Австрїї. Отже хоч Угорщина лише таку незначну частину коптїв платить на спільну армію, мала би стати зовсїм незалежною від спільного заряду військового і підлягати міністерству гонведів. Сї домаганя викликають не лише в правительственных але й в інших кругах австрійських поважні сумнїви.

(Конець буде).

„Народна організація“.

«Дїло» оголошує тепер постанови «Народного зїзду» з 24. грудня 1901. р., після яких народна організація націонал-демократичної партїї має переводити ся в сеї спосіб:

1. На основі народної програми і для єї здійсненя лучать ся всі єї сторонники в одно національно-демократичне або народне сторонництво. В тїй цілі переводить ся в цілім краю народна організація.

2. Народна організація опирає ся на 1) краввїм політичнїм товаристві «Народна Рада» у Львові, 2) на зїздах і комітетах сторонництва, 3) на повітових організаторах та організаторах-помічниках.

3. «Народна Рада» у Львові впровадить народну організацію в житє, обговорює на своїх загальних зборах і зібранях членів народні справи і заступає народне сторонництво на зверх, там де інтервенція товариства опертого на статутах є потрібна.

4. Краввий зїзд сторонництва або «Народний зїзд» є верховним тілом ухвалюючим, котрого ухвал всі члени сторонництва мають придержувати ся; краввий комітет сторонництва або «Народний Комітет» є тілом виконуючим.

5. В народнїм зїзді беруть участь з голосом рішаючїм:

а) всі члени (ширшого) народного комітету;

б) всі організатори і організатори-помічники;

в) делегати повітові, вибрані умисне на те на повітових зїздах.

З одного повіту не може бути більше як десять учасників на зїзді.

6. Народний комітет є двоякий: ширший і тїснїйший.

В склад тїснїйшого комітету входять: а) голова «Народної Ради» у Львові або єго заступник яко предсїдатель; б) шість членів відїлу «Народної Ради» у Львові; в) шість членів, вибраних народним зїздом до тїснїйшого комітету.

В склад ширшого комітету входять: а) цілий комітет тїснїйший; б) соїмові і парламентарні послї сторонництва; в) редактори часописий сторонництва; г) видїйніші і діяльнїйші мужї, вибрані народним зїздом до ширшого комітету.

7. В кожнїм політичнїм повіті переводить ся організація на повітових зїздах.

8. На кожнїй політичнїй повіті установляє ся один організатор, а єму до помочи додають ся організатори-помічники, що найменше по одному на кожнїй судовий повіт.

Кожнїй організатор зглядно організатор-помічник обовязаний перевести в поодиноких громадах свого повіту громадські збори, на котрих належить вибрати мужів довіря (громадські заряди) для удержаня організації в громадах. Сї мужї довіря разом з повітовими організаторами і організаторами-помічниками становлять повітовий зїзд сторонництва. Там, де організації ще нема, або не дасть ся перевести, установляє ся тимчасових мужів довіря. Сїх мужів довіря іменує організатор зглядно організатори-помічники.

Громадські мужї довіря ведуть всі народні справи в громадах і підлягають своєму повітовому організаторови, котрого мають слухати і виконувати єго припорученя.

9. Організаторів і організаторів помічників вибирає ся в кожнїй політичнїй повіті з окрема на повітових зїздах, а затверджує їх тїснїйший комітет народний.

Де ще нема повітової організації, там іменує провізорично організатора і єго помічників тїснїйший комітет народний.

10. Народний зїзд скликає ся найменше раз в рік народним комітетом.

Також повітові зїзди скликають ся найменше раз в рік організаторами перед народним зїздом, а се іменно і в тїй цілі; щоби повибрати делегатів на народний зїзд.

11. Ухвали народного зїзду вяжуть народний комітет; ухвали ширшого комітету вяжуть комітет тїснїйший.

12. Раз на все узнає ся кожодчасний ширший народний комітет краввїм комітетом виборчим сторонництва для переведеня виборів до соїму і парламенту в цілій Галичинї.

Зза куліс парламенту.

Польске Коло розрушало ся до опозиції. З сеї причини не мала втїха на польскїй «дїв-

Публична Галя Авкційна

27(3-?)

образы, дивани, дорогоцінності, повози, домові знаряди, фортепїани, машини і т. д.

Львів, пасаж Миколяша. Заведенє буде отворене в найближших днях. Існуюче вже бюро удїляє всяких інформацій і приймає порученя продажі і купна предметів. В просторих саях буде отворена постійна вистава надїсланих на продажу річий. Публичні ліцитації на меблї,

ци, меж демократами та людовцями. Але придивити ся тій цій акції Кола, то она вийде вчаси непродуктивною, вчаси самолюбною. І так телеграфують як про великий здобуток польского Кола для краю з нагоди переговорів в справі військового проекту, що міністер війни підписав вже заряджене, щоби військо опорожило Вавель до кінця 1909 р. Переговори з міністерством війни вів тим разом виїмково не Гломбінський, але пос. Поповський, якого імени *Słowo polskie* не подає. За те подає свого бенямінка на першій місци як речника польского Кола в переговорах з Чехами що-до установа цукрового контингенту. В сій справі заняло Коло дуже рішуче становище, а на засіданю цукрової комісії пос. Колішер загрозив навіть обструкцією, коли польска меншість буде майоризована. Але і тут шляхтичі виступають властиво pro domo sua, бо так акції цукрових фабрик, як і управа бураків находить ся виключно в їх руках. Для пшеворської фабрики управляють селяни бураки доперва від кількох літ і то в зникаючо малій, хоть що правда, до тепер аростаючій кількості; коло Товмача достарчує бураків лише велика власність, а на Буковині також законтрактовано для Жучки лише невеличке число селян. Цікаво, чи в інших квестиях обходячих загал населеня, дотично військового закона польске Коло покаже львиний кіхоть.

Ситуация стала така непевна, що вже і віденські дневники, не могуци зорієнтувати ся, беруть ся до остаточного способу: інтервюваня. Один з редакторів *N. fr. Presse* розмовляв з мнимо дуже високою личностю, яка видала ось який успокоюючий бюлетин недуги парламенту: Є надія, що провідникам Молодочехів удасть ся вплинути на клуб, щоби звинув обструкційну хоругву; за те одержать Молодочехи визначну ролю в політичній діланю. Угорска угода в кождім разі прийде до успіху, бо лежить в інтересі народів. В справі ческо-німецьких переговорів др. Керберови удасть ся навязати перервану нитку, а окройоване языкових законів і регуляміну було би дуже небезпечною річю. Однак правительство повинно само предложити проєкт зміни регуляміну і то як найскорше. Остаточню взагалі не можна сходити з дороги компромісу, бо він завісгди остане підставою нашого конституційного життя.

З державної ради.

По відчитаню внесеня та інтерпеляцій приступлено до нарад над нагlostію внесеня пос. Заворки, а відтак пос. Кльофача. Внескодавці, не хотячи вже робити дальше обструкції, промовляли коротко і по німецьки. Нагlostь внесеня пос. Заворки упала, а потім так само, по промовах шп. Фресля, Хоца, Ра-

тая, відкинено нагlostь внесеня пос. Кльофача.

Відтак палата приступила до дневного порядку, іменно до першого читаня предложених про

розділ контингенту цукру.

Пос. Кубр (ческ. аграр.) жадає іменем ческих плянтаторів внесеня примусу районованя, пос. Масталька (Молодочех) відкладає ширші виводи на засіданє цукрової комісії і заявляє, що зго сторонництво буде з цілою енергією піднирати предложеня про цукровий податок та сконтингентованя, щоби будь в якій формі они стали ухвалені. Пос. Штайнер (христ. соц.) вступає ся за справедливим розділом контингенту, а пос. Удржаль (Молодочех) доказує, що цукрові предложеня відповідають лише інтересам великих капіталістичних підприємств. По промовах шп. Пшана (Всенімця) і Сенала (ческ. рад.) палата переказала предложене комісії для цукрового податку. На сім замкнено засіданє; слідує в середу о 11. год. передполуднем.

Н О В И Н К И.

— Календар. Ві в торник: руско-кат. Огців сивайских; рим-кат. Иоана Золотустого. — В середу: руско-кат. Павла Тивейск., Иоана; рим-кат. Кароль Вел.

— Загальні збори товариства «Шкільна Поміч» у Львові відбудуть ся дня 30. січня с. р. о 4. год. з полудня в комнаті «Руского Бояна» (коло «Рускої Бесіди»), Ринок ч. 10. На порядку деннім стоять: 1) справозданє уступаючого виділу з дільности товариства, 2) вибір нового виділу, 3) внесеня виділу і членів. З огляду на красну ціль товариства: допомаганя біднійшій молодіжи в руских людових школах львівських і в рускій виділовій школі просят ся ВП Членів о численну участь. *Від виділу товариства «Шкільна Поміч»*

— Ремісничя бурса у Львові. Всіх членів ради повітових просить Руска бурса ремісничя і промислова у Львові, аби зволили своїм впливом поперти просьбу бурси ввезену до ради повітових о підмогу, бо бурса наша ограничена в своїх доходах лише на датки і підмоги. Коли отже ради повітові роздають значні суми на польські цілі публичні — нехай наші люде допилюють, аби і руска бурса дістала якусь поміч з грошей складаних рускими хлопами.

До тепер уділили бурсі підмогу слідуєчі ради повітові: Теревонля, Старий Самбір, Богородчани, Соїм (Львів), Рудки, Золочів, Турка, Надвірна, Коломия, Перемишляни і Сокаль. — *Виділ.*

— Аматорске представленє в Новім Санчи. Заходом читальні «Просвіти» в Новім Санчи відбуде ся дня 1. лютого с. р. аматорске представленє, по котрім наступлять вечерниці з танцями. Члени читальні відиграють дві штуки: першій акт: «В гірничій Дуброві» Запольскої і «Мужики аристократи», народний образець в 2 діях зі сьвітами. Вечерок відбуде ся в сали залізничної читальні. Початок о 7. год. вечером.

Вступ на салю 50 сот. Крісла I-рядні 2 К, II-рядні 1 К 20 с., III-рядні 80 сот.

— Додаткова іматрикуляция студентів львівского університета — як було оголошено — відбула ся нині в полудне звычайним як на таку хвилю торжеством і повагою. Університетску авлю заповнили битком слухачі, переважно Русини. На естраду виступив ректор, чотири декани і університетский секретар, прибрані в тоги. До вібраних промовив ректор традиційним звичаєм, пригадуючи їм вагу хвилі, права і обовязки академічних горожан, яких набувають зложенем приреченя. Коли ректор скінчив промову, хотів зібрати слово акад. Бабия, аби заявити іменем академиків-Русинів, що они приступають до іматрикуляції, мимо того, що рота присяги буде відчитана в польській мові, однак се не значить, що они резигнують зі своїх домагань, але будуть доходити своїх прав законною дорогою. Речникови академиків-Русинів перебив по перших словах ректор і зазначив, що в тій хвилі не прийше ніяких заяв, але прийме їх депуґацию у своїй канцелярії. — Дальшій хід іматрикуляційного торжества відбув ся в порядку і спокою. Секретар університету відчитував по черзі роту присяги для студентів поодиноких виділів, а студенти подіванем рук деканам доповнили акту іматрикуляції.

— В справі т. зв. академічного фонду оголошує Народний Комітет, що на підставі ухвали Народного візду з дня 25. і 26. грудня на 1202 переняв сей фонд в свій заряд. Причім визнає всіх Пп. академиків, котрі в своїм часі користали з повисного фонду, щоби на підставі зобовязаня і реверсу надсилали звороти до Кравого Союзу кредитового, Ринок, ч. 10.

— Чи п. Мора-Коритовский, віцепрезидент кр. дирекції скарбу, уступить зі свого становища? Над сим питанєм розведено широку дискусію в польскім дневникарстві. Донесене *Przedświt-a* про уступленє п. Коритовского заперечила урядова *Gaz. lwowska*. Тимчасом *Słowo p.* потверджує донесене *Przedświt-a*, лише додає, що п. Коритовский поверне зі своєї відпустки до Львова, та аж опісля уступить зі свого становища.

— Вісти з Буковини. Правосл. митроп. Релта виїхав до Відня в справі іменованя генерального вікария. В сій справі відбули ся пересправи між ним з Румунами і Русинами. З Русинами не прийшло до згоди.

П. Микола Ісепенко іменованій дійсним учителем при II (руско-німецькій) гімназії в Чернівцях. — Будинок II гімназії має бути готовий до 1. серпня 1904.

I. заг. звори Райфайзенівскої каси в Вашківцях п. Чер. будуть 1. лютого о 1. год. пополудни в касиновій салі.

П. Мих. Кракалія містить в «Буковині» поклик до буковинських Русинів, аби подбали о заснованє бурсу в Чернівцях для мужицких дівчат, а тим чином отворить ся їм дорога до дальшого образования.

— Відзначеня. Цісар наділив кравого інспектора шкільного у Львові, Імануїла Дворского, орденом залізної корони III кл. з увільненем від такси, а громадского начальника в Трійці, Дмитра Чорнія, срібним хрестом заслуги з короною.

— Із Станиславова доносять нам, що дня 18. с. м. відбули ся збори жителів села Книгинина в справі прилученя єго до Станиславова.

Др. Ярослав Окуневский.

Із Цейльона.

(Образки).

Взяв я собі джінрікша і почвалав тими пречудними рівними улицями, які лиц Англичане уміють будовати, на той прегарний уголок в Кольомбо, що звесь *Cinamon-Garden*. Сінгаліець, що мене цвалом ташив у тім легкім візочку, був цюрком мокрий. Єго бронзові жиласті руки і ноги, єго наге туловище блищало від лучів пекучого сонця.

Малі дівчатка вбїгали проти джінрікша, сьвітляли своїми чорними оченятами і квдали цьвіти у візочок. «Возьміть цьвітку від мене! я бідна сирітка, по father по muther (ні батька, ні матери!)»

Вїхали ми на «майдан*»). Англіїські дженглемени грали своє ролю на конях, ледїї грали lawn-tennis, а по гарних уличках сеї зеленої левади прохажались білі і чорні люде, холоду шукаючи під тїнистими галузами парку.

Що за натови! що за мішанина пород людских!

Парзі! Півзати їх по чертах лица, що нагадує тип перскій або вірменский, та по їх папєровій шапці, що своєю формою нагадує Аровову

митру біблійної історії Ре недобитки тих стародавних існовідників Заратустри, що втекти перед напором магомеданьства із своєї вітчизни Перзії та заснували свою громаду в Кашмірі індійскім. Розрослись они в англійско-індійскій імперії. Майже в кождім більшій місті видко їх «вежі вічного мовчаня», де они своїх небіщників виставляють воронам на поталу. Они ступають поважно і самовдоволеною ходою. У них є гроші — они головні *sankers*, в їх руках велика часть торговлі, починаючи від Адена а кінчаючи Малабором. Сам His Excellency the Governor знає їх і одвічає мимолетом на їх унижені поклоня.

Сінгалійці — се корінна раса Цейльона, се автохтони. Гарні они з лица, а очи їх чорні сьвітять, тихою невинною жіночою ніжностю. Цілий склад їх тіла делікатний, мускули є і по статі гарні, але більше Аполлонові, ніж Геркулові. І те довге, чорве як крук волосє, котре мужчини скрутом звивають на тімена і гребінцем там причіпляють, дає усім мужчинам сінгалійскім вид жіночий. Чи то віра буддійска, що приказує цїнити «душу» у кождій животині, вибила на їх лица те пятво ніжности, чи та раса була вже з поковніку такої вдачі, що ся віра безковнечної і безграничної терпимости припала їм так до душі?

Араби — в своїх соломяних шапочках на вид нашої жидівскої армурки — торгують і тут на майдані своїми дорогоцінними каміннями.

— *Bay a stone, nice saphir!*... Заправить він як за свою душу, а камінь покаже ся відтак фальшивим.

Між товпою проходжують ся гордовито в своїх уніформах індійскі воляки. Се горка (*Ghorka*) а гір індійских, завзяті воляки а ще завзятіші магомедані. На цілу голову висші они від товпи кругом. Горді, гарні лица!

Осторонь від *natif people*, від чорних держать себе бюргери (*Burgher*) і Португальці (*Goanese* або *Portugese*). Чорні і они, більше чорні, як приміром полудневі Італійці, але они цїнять високо свою «білу» кров. Походять же они від колишних панів Цейльона, від Голяндців та Португальців. Португальці — ті останки перших європейских завойовників Цейльона маркують своє бідне португальске шляхецтво, пишучи перед своїм пореклом ще і тепер те давне *Don*, себ-то мішанцями Європи і Азії, а між собою говорять про них згїрдно «*halfcast*», то значить просто: байструки.

Між сею чорною та чорнуватою тьмою сьвітять як ясні пятна білі Європейці, біліщі ще тим, що всі мужчини і женцини одягнені в ясні костюми.

Між народом, що як пчели гуде на майдані, найдеи існовідників усяких вір. І ті, що Сіву початають та на знак того чолю собі білим пятном малують, — і ті, що сьвятій огонь величають, — і буддійскі голені монахи, в своїх жов-

— **Новий корпус.** Справа отворення нової команди корпусу в Станиславові має стати небагом порішена. Доси поперав сю справу лише шеф генерального штабу бар. Бек, а міністер війни Кріггаммер був противний креованю нового корпусу в Станиславові, бо хотів утворити новий корпус в моравській Берні. Теперішній міністер війни Пітрайх є за креованем нового корпусу з оєідком команди в Станиславові.

— **Число лікарів в Австрії** подає на підставі урядових жерел медичний шематизм на рік 1903. на 11.239. В низній Австрії практикує 3.325 лікарів, а в самім Відні 2.576.

— **Адресуйте по руски!** З Кульчиць коло Самбора доносять нам, що один з тамошних жителів одержав лист з Америки, якого ціла адреса була написана виключно по руски. Годить ся замітити, що ані поштовий уряд в Америці ані в Німеччині, через котру лист переїздив, не дописував місцевости адресата латинськими буквами, як се звикли робити на власну руку панки поштової у східній Галичині.

— **Звідки беруть ся моди?** Якби так хтось схогів доходити, звідки беруть ся моди, тоді пізнав би людську глупогу. І так приміром на став сьмішний звичай, подавати руку в сьї спосіб, що підносить ся єї високо а лікоть звертає ся в гору. Початок сего звичаю є отсей: Англіській королеві зробив ся чирак під пахою і тому она мусіла так подавати руку, аби не дотикати болячки. За єї приміром пішли висші а опісля низші і найнижші круги інтелігенції і так підносили руки, неначе би всі мали чираки під пахою.

— **Борба коядників з вовками.** В місцевости Сілея в Румунії стала ся дня 18. с. м. с. є на «щедрий вечір» сумна подія. Кільканацять парубків коядників пішли здожж залізничного влізху попід лісом щедрувати до одного господаря щ) мешкав подальше від села. Коли коядники були в половині дороги, напада на них громада вовків. Парубки боролися ся буками, але з малым хісном. На щастє надїхав залізничний поїзд. Поїзд задержано, а деякі подорожні почали стріляти до вовків. З трудом відогнано вовків, а коли оглянено боєвище, найдено чотирох парубків без житя, а з кількох остали лише ноги в чоботах.

— **Три місяці в сні.** Дня 16. жовтня м.р. спроваджено на психіатричну клініку віденського шпиталю двадцятилітню дівчину, Бертю Фішер, доньку торговельника. Недужа лежала в глибокім сні і всяким змаганям лікарів не удало ся збудити єї. Дівчина була без всякої свідомости, непорушна і нечутлива; навіть на уколєне іглою не ворохнула ся жадна жилочка. Всякі инші функції відбували ся на нормальний спосіб. Два рази до дня заливано єї чирком з муки, яець і цукру. Перед кількома днями, після тримісячного сну, отворила Бертя Фішерівна очи, які мала замкнені через три місяці, але не відізнакала притомности. Дперва по 48 годинах удало ся прикликати єї до житя. Першою проявою житя недужої був веселий усміх. Від того часу знаходить ся она в веселім настрою. Виявило ся, що дівчина не має понятя про те все, що за той час діяло ся з нею. Навіть транспорт залізницею і переведєня на клініку она перебула безсвідомо, не пробудивши ся ані на хвилину зі свого хоробливого сну. Вже перед кількома роками та сама дівчина лежала в подібнім стані, але тоді она пригадувала собі на

всі події, які збули ся підчас єї сну. Проф. др. Вагнер, який лічив Фішерівну, надїє ся в короткім часі привести недужу зовсім до здоровля.

— **Сумніве средство.** Мазр де Плянше, італійський амбасадор в Вешингтоні, відкрив здаєть ся цілком случайно підчас недавної подорожи океаном средство проти морської слабости. Звісно, що морська слабість поветає із сего, що око не може довше спочати на жаднім сталім предметі. Все довкола хитає ся і рухаєть: філі, мацти, люди, взагалі кожний предмет, на котрий лиш поглянути. Задля сего повстає психічна недиспозиция, котра спроваджує млоєне і біль голови. Амбасадор змучений терпіннями і вичерпаний вже слабостию, поглянув до зеркала, хоча чи переконатися, чи лице його дуже бліде. І на диво з хвилию, коли зір єго стрінув ся з власними очима відбитими в зеркалі, млоєне і терпіння устали зовсім й амбасадор почув, що єму ліпше. Довго дивлячи ся в зеркала, прийшов поволи до здоровля. Від тоді не розставав ся уже з ручним зеркалом і кілько разів почав лише відчувати перші заповіді сєї слабости, заглядаєть ся до зеркала і терпіння сєйчас минали. Правдивість сего винаходу може кожний особисто розслідити, если кому лучить ся коли відбувати морську подорож.

— **Конкурси на посади катихитів в школах народних** розписані з речинцем до дня 15. лютого: 1) в Збаражї, 2) в Перемишлі при школі ім. Франц Йосифа, 3) в Роздолі, 4) в Журавні, 5) в Товмачі, 6) в Тисьмениці, 7) в Кутах, 8) в Косові. Подаяня треба вносити до дотичних окружних рад шкільних.

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові** доносить, що з причини направи мосту на шляху Неполоківці-Вижниця застановлено рух товаровий на шляху Неполоківці-Бербесте на протяг 8 до 14 днів.

Особовий рух відбуває ся з перес'данем.

— **Дрібні вісті.** Президент м. Львова др. Малаховський перестудив ся і заслал. — При поштонім уряді в Колюшках сїмянєвських заводить ся з днем 1. лютого телеграфічний уряд з обмеженою денною службою.

— **Родимці! Памятайте на буреу Руского Товариства педагогічного у Львові!**

Наука, штука, література.

— **Дзвінок ч. 2.** з 20. січня 1903 містить З Новим роком. — Як сьвяткують різні народи новий рік? — Петро Могила і київська колегія. — Що урядили сьмілівські діти на Новий рік? — Сяг (байка). — Що се було? — Праця і забава. — Куток-сьмішок. — Переписка редакції. З вдоволенем мусимо замітити, що «Дзвінок» від часу, як переняла єго редакцію п. Константина Малицка, є дуже старанно видаваний і багатий та поучаючий змістом. П. Малицка — се знана під псевдонімом Віри Лебедової писателька для молодежи; працює з правдивим пожертвованєм для народної ідеї, пише прозою і віршом в дусі патріотичнім і релігійнім. Тому «Дзвінок» повинен сего року осягнути подвійне або і потрійне число пренумераторів, а не коротати своє істнованє числом 210—220, як було доси.

— От гляньте — звернулаь до мене miss Higgins на наш Цейльон. Ви бачили, кілько тут рас, кілько — усяких вір. Один на другого ворогує а із-за чого? Бо сєй вірять в те, а той в друге. Знаєте вже з Європи, які то завзяті, аж сьмішні ворогованя одних против других в сектах одной і той самої віри християньскої. Кожда з тих сект держить себе за єдино спасаючу. Ми ж видимо і в буддаїзмі і у магомеданстві і християньстві і т. д. певні основні ідеї, котрі є спільні усім вірам. Ті головні засади ми й приймаєм. От дивить: ось Мг. імярек — магомеданин, Мг. — буддист, з роду протестантка, а ми зійшлись і розуміємо ся.

Ми сиділи на веранді і толкували про ту «єдність, рівність та братерство». А із золочених рам гляділи на нас лица провідників теософічного товариства: американського полковника Олькота, Россиянки Єлєни Блаватскої та Німця Гофмана.

— До Філадельфії скличемо конгрес ісповідників усіх вір. Ми певні того, що ті усякі епископи, годжі, бонзи та рабіни — усі сьвященнослужителі прийдуть нам в поміч до взаємного порозуміння.

(Конець буде).

— В концертах «Льв. Фільгармонії» з 24. і 25. січня взяв опять участь баритоніст варшавської опери, В. Громбчевский і одушевив численно зібрану поблику відсьпіванєм цілої серії пісень Монюшка, Галля, Зажцкокого, Рубінштайна, Тосці Пенза, Коморовского, Тессарена, Кратцера (думка українська) і Фаур-а (Santa Maria). Крім того, яко оперовий сьпівак, відсьпівав п. Громбчевский аріє з «Дінори» Мазрбера, арию тореадора з «Кармени», польонес з забутої опери Курпінського «Бойомир і Ванда» і «пісню до зорі» з Тангайзера. Всі ті продукції вийшли в інтерпретації артиста знаменито. П. Громбчевский володіє своїм голосом всесторонно, надає єму відповідний до композиції кольорит і з легкостію доходить до баритонного високого G. Найудачнійше вийшли з сего широкого репертуару піснї о настрою ліричнім, як: баркароля Галля, Монюшка: «О мати», піснє «до зорі» з Тангайзера, Рубінштайна «Атворіте мнє тьомніцу», Кратцера «думка» і «Santa Maria» Фора з чудесним супроводом комнатної оркестри. — В концерті з 24. січня дав себе пізнати ширший публіці п. Мельцер яко знаменитий пьніст в Ліста концерті (Es-dur), в Брамса «Intermezzo», в «Impromptu» Сьїдінга, в етюдї Шопена і в бравуровій етюдї Мошковского. Виконанє всіх цих творів поставило п. Мельцера в радї стилєвих артистів фортепянових. Крім того пізнали ми в сїм концерті п. Мельцера яко умного композитора. Єго транскрипция «Пряхи» Монюшка на фортепян повна інвенції. Про інструментацию «жалібного марша» Алькана скажемо нині совісно, що недостаток ефекту лежить мабуть в самій композиції. Марш сєй, твердий тут і там в модуляциях, є взагалі композицією досить монотонною. Монотонність сю старав ся п. Мельцер надолжити тим, що на поодинокі періоди єго накладав найріжнороднійші інструментальні краски у всяких комбінациях, через що сама композиция втратила знова характер марша. — Оркестра виконала на концерті з 25. частину з Делїфа балету «Сільвія», іменно ніжну «польку pizzicato» і марша. Замість марша воліли би ми почути «вальчика» з сего балету. Члєни оркестри: пп. Неделя, Шімунек і Майслєр, виконали Тріо Бетговена Es-dur з хорошою точністю. Н. В.

— **Репертуар Львівської Фільгармонії.** Ві вторник 27. січня концерт сїфонічний. Програма: I. 1) Ляльо: Увертура з оп. «Le roi D'Ys». 2) Гріг: II Suite «Peer Gynt», а) Скарга: Ingridy, б) Арабский танець, в) Бурливий вечер на березі, г) Піснє Сальвейгі. — II. Асєр Гаммерік: «Трагїчна сїфонія». Графе: Allegro non troppo e patetico, б) Andante penitente, в) Allegro marcato, г) Adagio-Allegro. — III. Массєнці: Угорські образки. IV. Світа: а) Вступ в формі танця, б) Інтермеццо, в) Працанє нареченої, г) Весільний похід, благословєнє і поворот з церкви.

В четвер 29. січня великий концерт фільгармонічний при сьпівучасті Франца Наваля, ц. к. надворного сьпівака і квартету дамского Soldat-Roeger.

Телеграми.

Відень, 26. січня. Парляментарна комісія молодоческого клубу вибрала пос. Двожака і Фіслєра речниками в справі рівного випосажєня гірничої академії в Прибрамі з такою-ж академією в Лубні.

Софія, 26. січня. Македонський комітет мав оголосити відозву до всіх комітетів на провинції, аби додержали даного приречєня і до цвітєня с. р. не творили ніяких ватаг.

Білгород, 26. січня. Корольська пара сербска виїздить дня 11. лютого окремих угорским поїздом двірским на замок Крушедоль, аби відвідати гріб Милана. В Земліні повитають їх бан Хорватії Кієн Гедєрвари і командант 13. корпуса. В крушедольскім замку будуть они гістьми цєсаря.

Петербург, 26. січня. Наслїдник німецького престолоа попрощав ся сердечно з царем і царицею і виїхав вчєра до Новгороду в товаристві російского наслїдника престолоа.

Вешингтон, 26. січня. Консуль Бовен маз надїю, що венецельську справу можна буде поладити мирним способом.

тих а на знак убожєства латаних тогах, — і католицькі ксьондзи та протестантські пастори усяких відтївний — і магомеданський годжа у зеленім турбані — усе тут переплітаєть ся як у калєйдоскопї. Навіть і англійська Salvation-army в своїх уніформах — і они тут бубнять і трублять, і кричать і сьпівають та віру свою проповідують.

В гарнім садку серед корчів цинамону і струнких пальм стоїть ладна вілля Miss Giggins. Американка, панї дому, привитала мене і познакомила з цілим товариством.

Було там який десяток джентлеменів, по більший частж чорнявих natives та burghers і два Американці. Усі natives були образовані люди, деякі бували і в Європі та скінчили там студії на університєтах.

То були члєни Theosophical society.

Товариство заложило ся в Нью-Йорку 1875. року.

Основна ідея сего товариства є та, що всі люде рівні між собою і перед найвисшим єством. Усі віри, які на сьвітїє, мають один сьвій Божий корінь. Дійти до того основного спільного корєня усіх вір се цілє товариства. Признавати усяку людину, якої віри і раси она би і була — образом і подобієм Божим, вести житя добродїйне на ділах, а не на словах, і тим розповєднювати віру в братерство усіх людей між собою — се «Божа служба» теософічного товариства.

Малий фейлетон.

Із віршів Остапа Луцького.

I.

Тишина.

Так тихо скрізь — мов жаль душі великий
із серця снав, розвіяв ся в просторі..
Погідна ніч, — на небі ясні сяють зорі,
і лодка місяця пливе по хмарнім морі, —
з лугів далеких шелест мчать осики.
Так тихо скрізь... Вспокоена душа
чарівні, любі, стелить тихі мрії..
до сну вже клонять ся цвіткі дрібні,
глухий мчить давонів гук; віщун надї, —
в сінфонію тиші зливаєть ся туга.
І пісня лесь... По срібних перлах сліз,
роси жемчугах мчить спокійна, тиха,
немов з оков зірвалась лиха. —
Скрізь ніч — листки осики шепчуть стиха,
з лугів далеких клепіт летєть ся кіс...

II.

Як би ти мене любила,
дівчино моя,
я-б тебе, кохана, мила,
ген поніс на срібних крилах,
любочко моя.

Я-б тебе у стрій розмайний
любочко прибрал,
і мов сонця промінь сляний,
і мов цвіт весни розмайний,
я-б тебе кохав.

Я-б головку твою, мила,
зв'язд вінцем обвив,
про лебежі твої крила,
моя люба, моя мила,
я-б на віки снів.

Я-б повіс тебе, кохана,
де нашіть весна,
де ніколи цвіт не вяне,
туга — біль у безвість кане,
горе де мина,

я-б пісні тобі голубко
найкрасні сьнівав — — —
Гей, як би то моя любко,
моя галочко, голубко,
я-б тебе кохав!

А колиб тебе й колючий
в ногу тернь зранив,
я-б листочок взяв цілючий,
й терня вирвавши болюче,
рану ним обвив, —
і так все ішли-б ми, люба,
вибраним шляхом,
все-б пташиночко голуба,
чи на радість, чи на згубу

йшли би ми разом.

Якби ти мене любила,
дівчино моя,
я б тебе на срібних крилах
ген поніс, кохана, мила,
любочко моя!

III.

Ой засіли золоті зорі,
ой зацвили цвіти в борі,
і барвінок і лїлія,
і надія — моя, мрія —
гей!

І барвінок і лїлія,
і солодка, чудна мрія,
чудна мрія про єдину,
про кохану, про дівчину —
гей!

Вийте вихри, вийте дужі,
не боюсь я вихру — стужі,
з вихру — бурі днесь сьмію ся,
бурі, стужі не бою ся —
гей!

Бурі — стужі не бою ся,
бо до неї притулю ся,
притулю ся до дівчини,
як орішок до ліщини —
гей!

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна
від 23. січня до 15. лютого 1903.
Найліпша доси програма.

При співучасті військової музики 30. п. п.

I. 1) Увертура. Реклямограф. 2) Брата Jor-
dache, гімнастики на потрійнім реку. 3) Комічний
виступ всіх кльовнів. 4) Msr. Cavalerie, мімік. 5)
Ados, сальоновий атлет. 6) Ivener i Quintili, іспань-
ські дуєтисти. 7) Балет з живими образами. 8)
Moccia, знаменитий комік італійський. 9) Сестри
Norona, тресовані папугаї. 10) Атенський квартет.
11) Trio Fidardi, комічні акробати.

II. 12) Орхестра. 13) Дружина Marnitz-Ma-
nello, еквілібристи. 14) Велічезне потпурі, зло-
жене з 7 точок. 15) Rosso, італійський мандолі-
ніст. 16) Miss Arnistis, найліпша сальонна атлет-
ка. 17) Mademoiselle Calabrinі, італійська сьнівачка.
18) 6 Neraides, ексцентричні тансерки. 19) Ко-
мічний виступ кльовнів Rizi i Rippo. 20) Leonі-
das. 21) Американський бюскоп. 22) Марш.

Що дня о 8. год. вечером велике предста-
вленє. В неділю і свята два представлення. Що
пятниці High-Life представлення. Білети вчасній-
ше можна замовляти і набути в конторі Пльона
при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

В понеділок дня 2-го н. ст. лютого 1903 відбудуть ся о год. 5. пополудни
в комнатах „Рускої Бесіди“ в Перемишлі Побереже Франц-Йосифа ч. 1. девяти
звичайні

Загальні Збори общества взаїмного кредита „ВЪРА“

товариства зареєстрованого з обмеженою порукою в Перемишлі, на котрі маємо честь
П. Т. членів сим запросити.

ПОРЯДОК ДНЕВНИЙ:

1. Отворене Зборів через предсідателя Совіта Управляючого.
2. Sprawozданє Дирекції з діяльности за рік 1902.
3. Sprawozданє комісії ревізійної.
4. Розділ чистих зисків.
5. Вибір 2 членів і одвого заслужника Совіта Управляючого.

Від Совіта Управляючого Общества взаїмного кредита „Вѣра“ т.св. зареєст. з обмеже-
ною порукою.

Перемишль дня 24-го січня 1903.

Іван Прийма
секретар.

Лев Шехович
предсідатель.

Звертає ся увагу П. Т. Членів, що після приписів §. 10. уст. а) статута право
голосу мають лиш ті члени, котрі зложили що найменше один повний уділ.

30 (1)

Всілякі

УПОНИ

вильосовані

цінні папері

виплачує без потручення
провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

в одиноким руским Товариством асекураційним.

Фонди „Дністра“ з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386 402 кор. 83 сот.	} разом 645.383 кор. 59. сот.
Резерва премії	205 227 " "	
Резерва спеціальна	6.000 " "	
Фонд емеритальний	47.753 " 76 "	

„Дністер“ обезпечає будинки як також збіже і нашу про-
тив шкід огневих. Всі три ВП. Ординарияти припо-
ручили „Дністер“ Веч. Духовенству і всім вірним.

Оплата премії в „Дністрі“ є уміркована, а чистий зиск —
надвижку з оплат — розділяє

„Дністер“ межі своїх членів яко зворотн. В р. 1900. і 1901. виносить зворот 8%.
Шкоди виплачує „Дністер“ дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з деле-
гатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив „Дністер“
5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени „Дністра“ можуть без перешкоди зятягати позички в Банку краєвмі і ка-
сах ощадности, бо каси ті приймають поліси „Дністра“ при
позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечати через „Дністер“ — капітали на дожитє, посмертні ка-
пітали, посаги, ренти і т. д. — краківським Товаристві, а з провізії від
тих обезпечень відступає „Дністер“ часть на рускі добродійні цілі.

Агенції передає „Дністер“ радо селянам, господарям, особливо де нема „Дні-
стра“. Агенти заробили 349.486 кор. провізії.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції „Дністра“.

Від огню обезпечайте ся тільки в „Дністрі“.

На жите обезпечайте ся тільки через „Дністер“.